

Resolució 90/2017, de 21 de març

Número d'expedient de la reclamació: 31/2017.

Administració reclamada: Institut Municipal d'Hisenda. Ajuntament de Barcelona.

Informació reclamada: Expedients d'embargament i recaptació executiva d'ingressos locals.

Sentit de la resolució: Estimació.

Resum: La GAIP és competent per resoldre sobre reclamacions formulades per persones interessades en un procediment administratiu de naturalesa tributària en curs, si tenen per objecte l'accés a informació pública; en aquests casos, el dret substantiu que haurà d'aplicar és el previst per la legislació tributària i, subsidiàriament, per la de procediment administratiu. Els articles 34 i 99 LGT reconeixen el dret dels obligats tributaris a obtenir còpia dels documents que formen part dels procediments que els afecten.

Paraules clau: Administració local. Informació tributària. Persona interessada. Procediments en curs.

Ponent: Josep Mir Bagó.

Antecedents

1. El 26 de gener de 2017 entra a la GAIP la Reclamació 31/2017, presentada per una persona interessada en el procediment administratiu corresponent, en relació amb les sol·licituds d'accés a la informació pública indicades a l'antecedent 2. No demana seguir el procediment de mediació.
2. La persona reclamant hauria estat objecte de dos embargaments de comptes bancaris per part de l'Institut Municipal d'Hisenda (IMH) de l'Ajuntament de Barcelona: el primer, per valor de 195,72 €, hauria tingut lloc a principis de 2016 i el segon, per valor de 2.238,30 €, corresponent a diversos impostos municipals dels anys 1997, 1998, 1999 i 2000, hauria tingut lloc el 2 de juny de 2016. Tenint en compte que no se l'hauria informat dels motius de tots dos embargaments, formula les dues sol·licituds següents:
 - a) El 30 de març de 2016 sol·licita la prescripció i caducitat de les actuacions que van comportar el deute causant de l'embargament i, subsidiàriament, l'anul·lació de les resolucions corresponents; el motiu que s'al·lega amb aquesta finalitat és la falta de notificació de les actuacions i resolucions municipals que desemboquen en l'embargament; també demana rebre les notificacions i altres escrits sol·licitats en castellà. En el mateix escrit, i invocant els articles 35.a i 37 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (LRJPAC), demana a l'IMH una còpia de totes les actuacions dutes a terme en el marc de l'expedient que va comportar el primer dels embargaments; puntualitza que, per poder efectuar les al·legacions oportunes, vol còpia de tots els documents

que integren l'expedient, inclosos en tot cas, els actes i altres actuacions administratives i la documentació acreditativa de les notificacions.

- b) L'11 de juliol de 2016, després d'haver estat objecte d'un segon embargament per part de l'Ajuntament de Barcelona, la persona reclamant presenta un escrit a l'IMH, en el qual:
- Manifesta que no hauria rebut resposta a la seva sol·licitud del 30 de març (apartat a) i, en conseqüència, considera que com que han transcorregut més de tres mesos des de la seva formulació, s'ha d'entendre que ha estat estimada per silenci administratiu positiu, en aplicació de l'article 43 LRJPAC. En base a aquest fet, demana el seu compliment immediat, tenint en compte els perjudicis d'indefensió que se li estarien causant.
 - Invoca els articles 35.a i 37 LRJPAC i 99.4 de la Llei 58/2003, del 17 de desembre, general tributària (LGT) i les Lleis 19/2013, del 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBGE) i 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG), per demanar còpia de totes les actuacions dutes a terme en el marc de l'expedient que ha comportat el segon embargament; demana expressament còpia de l'expedient complet, incloent en tot cas els actes i la resta de les actuacions administratives i la documentació acreditativa de les notificacions efectuades.
 - En general, al·lega falta de notificació de les actuacions administratives que finalitzen amb l'embargament i en conseqüència demana la declaració de prescripció o caducitat o, subsidiàriament, la seva anul·lació.
 - També reitera que la documentació sol·licitada li sigui lliurada en castellà.
3. De conformitat amb la documentació aportada per la persona reclamant, el 2 de desembre de 2016 el gerent de l'IMH hauria dictat una resolució que tindria per objecte donar resposta a la sol·licitud indicada a l'apartat a) de l'antecedent anterior, que estimaria en part la sol·licitud de la persona reclamant: retornaria uns ingressos determinats, anul·laria una quota i facilitaria còpia de la documentació sol·licitada.
4. La Reclamació presentada el 26 de gener formula les consideracions i peticions següents:
- a) L'IMH incompliria l'article 27.5 LTAIPBG perquè encara no hauria notificat a la persona reclamant la recepció de les seves sol·licituds d'informació.
 - b) L'IMH no hauria resolt les sol·licituds de 23 de març i d'11 de juliol de 2016, assenyalades a l'antecedent anterior. Malgrat que la Reclamació adjunta una còpia de la resolució de l'IMH de 2 de desembre de 2016, citada a l'antecedent anterior, que donaria resposta a la sol·licitud indicada a l'apartat a) de l'antecedent 2, la persona reclamant afirma que aquesta resolució no li hauria estat notificada; també al·lega que aquesta resolució municipal afirmaria estimar en part la

- sol·licitud de l'interessat, sense concretar quin és la part estimada, la qual cosa li causaria indefensió.
- c) Argumenta que la falta de resolució de les seves dues sol·licituds dins del termini establert legalment comportaria la seva estimació presumpta per silenci administratiu positiu. En aquest sentit, quan el 2 de desembre de 2016 l'IMH dicta la seva resolució citada en l'antecedent 3 ja havien transcorregut més de vuit mesos des de la primera sol·licitud, i més de quatre des de la segona, de manera que s'hauria produït silenci administratiu positiu en relació a ambdues, tant per aplicació dels articles 33 i 34 LTAIPBG, com de conformitat amb l'article 43 LRJPAC. A més, insisteix que la Resolució municipal de 2 de desembre de 2016 no li facilitaria realment la documentació sol·licitada.
 - d) Sol·licita a la GAIP el reconeixement del seu dret a la informació demanada per les dues sol·licituds citades anteriorment i que requereixi l'IMH que la hi faciliti. Manifesta expressament que aquesta Reclamació només té per objecte accedir a la documentació sol·licitada, de manera que quedarien al marge d'aquesta les seves pretensions a l'àmbit tributari.
5. El 3 de febrer de 2017 la GAIP requereix a la persona reclamant l'esmena de determinades deficiències de la seva Reclamació, advertint-li que si no les esmena en el termini de 10 dies s'entendrà que desisteix de la Reclamació. Presenta l'esmena sol·licitada dins del termini atorgat.
6. El 23 de febrer la GAIP sol·licita a l'IMH, dins el termini de 10 dies, un informe sobre aquesta Reclamació i còpia de l'expedient relatiu a les sol·licituds d'informació de les quals deriva.
7. El 9 de març de 2017 la GAIP rep l'informe sobre aquesta Reclamació emès per l'IMH, que adjunta còpia de la documentació corresponent als expedients sol·licitats. L'informe fa les consideracions i aporta les dades addicionals següents:
- a) El 7 de setembre de 2016 l'IMH hauria dictat una resolució parcialment estimatòria sobre les dues sol·licituds indicades a l'antecedent 2, que per diverses circumstàncies (que descriu) no hauria pogut ser notificada (juntament amb les còpies de les notificacions practicades a la persona reclamant en el procediment de recaptació en via executiva i la carta de pagament corresponent) fins a finals de desembre. Cal suposar que aquesta resolució és la que assenyala la persona reclamant a les lletres b i c de l'antecedent 4 com de 2 de desembre de 2016.
 - b) Informa que el 25 de gener de 2017 la persona reclamant hauria sol·licitat a l'IMH una sèrie d'aclariments en relació amb la resolució indicada al paràgraf anterior, tasca que estaria en curs d'elaboració per part de l'IMH.
 - c) Considera que la resolució de l'IMH de 7 de setembre de 2016 "ha atès la sol·licitud d'accés a la documentació de l'expedient formulada pel reclamant, en haver annexat a la notificació de la resolució ... els justificants de recepció de les notificacions dels actes dictats al l procediment de

recaptació en fase executiva dels deutes en concepte dels quals es va practicar l'embargament al reclamant, si bé no es va annexar còpia dels rebuts corresponents a les citades notificacions, en el ben entès que, atès que el reclamant havia al·legat falta de notificació i prescripció del deute objecte de l'embargament, del que volia tenir constància documental era dels corresponents justificants de recepció, tal i com ho havia indicat a la seva instància". Explica el fet d'haver sol·licitat només part dels justificants en les limitacions de volum de dades pròpies de les notificacions electròniques i en la voluntat d'evitar el desplaçament de la persona reclamant a les oficines de l'IMH per poder consultar tota la documentació de l'expedient; l'IMH creu que d'aquesta manera s'hauria atès la sol·licitud de la forma més còmoda i pràctica per a la persona reclamant.

- d) Assenyala el que considera una incongruència de la persona reclamant, que d'una banda hauria manifestat haver rebut la resolució de l'IMH de 7 de setembre de 2016 i sol·licitat aclariments sobre aquesta (apartat b anterior) i per una altra al·lega que l'Ajuntament no ha resolt les seves sol·licituds indicades a l'antecedent 2, quan l'objecte de la resolució de 7 de setembre seria precisament resoldre ambdues sol·licituds.
 - e) Manifesta que la persona reclamant s'equivoca en considerar que les seves sol·licituds haurien estat estimades per silenci administratiu positiu, en aplicació de l'article 43 LRJPAC, perquè en realitat és aplicable el que preveu l'article 104.3 LGT, de conformitat amb el qual la impugnació d'actes administratiu té efectes desestimatoris.
 - f) Considera que la resolució de l'IMH de 7 de setembre de 2016 ha estat estimatòria de la informació sol·licitada i que la resposta donada a la sol·licitud d'aclariment presentat el 25 de gener de 2017 (apartat b anterior) dóna resposta a les dades i documents aportats.
 - g) En relació amb el que manifesta la persona reclamant, en el sentit que l'IMH hauria incomplert l'article 27.5 LTAIPBG, per no haver notificat la recepció de la sol·licitud d'informació, l'IMH argumenta que el règim jurídic aplicable a aquestes sol·licituds no és el de la legislació de transparència, sinó el de la LGT, que entre altres coses es caracteritza per establir un règim estricte de reserva en relació amb la informació d'aquesta naturalesa (articles 34.1.i i 95 LGT).
8. El 14 de febrer de 2017 la GAIP trasllada a la persona reclamant l'informe i la documentació aportades per l'IMH i li ofereix l'oportunitat de presentar al·legacions.

Fonaments jurídics

1. Admissibilitat de la Reclamació i règim jurídic aplicable

L'informe municipal comentat a l'antecedent 6 considera que en aquest cas no hauria d'aplicar-se la legislació de transparència, sinó la tributària, per tractar-se de sol·licituds d'informació formulades per una

persona interessada en relació amb actes i procediments d'aquesta naturalesa. Aquestes observacions requereixen un primer pronunciament sobre l'admissibilitat de la reclamació i el seu règim jurídic aplicable.

En primer lloc queda clar que la persona reclamant és interessada en el procediment o procediments administratius (de naturalesa tributària), en sentit ampli, l'expedient del qual o expedients contenen la informació que sol·licita.

La disposició addicional 1a. LTAIPBG estableix que l'accés de les persones interessades als documents dels procediments administratius en tràmit es regeix pel que determina la legislació sobre règim jurídic i procediment administratiu; per la seva banda, la disposició addicional 1a.^a de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, de procediment administratiu comú de les administracions públiques (LPAC), assenjala que es regiran per la seva normativa específica i supletòriament per la legislació de procediment administratiu les actuacions i procediments en matèria tributària, entre altres. Per tant, el règim jurídic aplicable preferentment a les sol·licituds presentades per la persona reclamant seria el de la LGT i la resta de normativa tributària i, supletòriament, el de la LPAC i la legislació de procediment administratiu.

El que s'ha esmentat amb anterioritat no impedeix que en el cas de sol·licituds d'accés a informació pública continguda en un procediment administratiu en curs, formulades per persones que tinguin la consideració d'interessades, es pugui recórrer a la via de garantia de la reclamació davant la GAIP, amb el benentès que aquesta aplicarà el dret material establert per la normativa de procediment administratiu que correspongui al cas, doncs d'una altra manera se'ls privaria d'aquesta institució ràpida i gratuïta de garantia, en contrast amb les persones no interessades, que podrien recórrer perfectament a ella en relació amb la mateixa informació. En aquest sentit, la Resolució de la GAIP de 23 de desembre de 2015, sobre la Reclamació 17/2015, en la mateixa línia sustentada per altres resolucions posteriors, considera que si bé és inqüestionable que el règim jurídic aplicable a l'accés de les persones interessades als procediments administratius en curs ha de ser l'establert per la normativa reguladora d'aquests (en aquest cas, la LGT), això no impedeix que puguin reclamar davant la GAIP si consideren que les seves sol·licituds d'informació no són ateses degudament i la GAIP aplicaria a aquests casos la normativa de procediment administratiu que correspongui.

Cal advertir, d'altra banda, que les sol·licituds de la persona reclamant objecte d'aquesta Reclamació, malgrat invocar, entre altres normes, la legislació de transparència, contenen pretensions el contingut de les quals té res o molt poc a veure amb l'accés a la informació pública, com és el cas de declaracions eventuais de prescripció, caducitat o anul·lació, l'existència de notificacions o la llengua dels procediments i les notificacions; és evident que la GAIP no té competència per pronunciar-se sobre aquestes qüestions, i la Reclamació presentada no pretén que ho faci expressament. Juntament amb aquestes pretensions no pot ignorar-se que una part significativa de les sol·licituds de la persona reclamant tenen inqüestionablement per objecte l'accés a informació pública, com és el cas de la sol·licitud de còpies d'actes i de la documentació acreditativa de les notificacions.

Un cop vistes les anteriors consideracions, cal concloure que la GAIP és competent en relació amb les qüestions plantejades per la present Reclamació que tinguin per objecte l'accés a informació pública i que el dret que ha d'aplicar per resoldre-les és preferentment l'establert per la LGT i, subsidiàriament, per la legislació de procediment administratiu (en conseqüència, serien procedents les observacions de l'informe municipal, en el sentit que la regla aplicable davant la inactivitat administrativa assenyalada seria la del silenci negatiu, i no la del positiu i sobre la no aplicació de l'article 27.5 LTAIPBG). Quedarien al marge d'aquesta Reclamació les pretensions formulades que no tinguin per objecte l'accés a informació pública.

2. Dret a la informació sol·licitada

A les sol·licituds formulades per la persona reclamant el 30 de març i l'11 de juliol de 2016 es demana còpia de tots els documents que integren els dos expedients d'embargament que li afecten, inclosos en tot cas els actes i altres actuacions administratives i la documentació acreditativa de les notificacions.

L'article 34.1.s LGT declara el dret dels obligats tributaris "a obtenir còpia a càrrec seu seva dels documents que integrin l'expedient administratiu en el seu tràmit de posada de manifest en els termes que preveu aquesta Llei", dret que en el procediment de constreyniment (que en principi seria el cas que ens ocupa) pot exercir-se en qualsevol moment. En un sentit semblant, l'article 99.4 d'aquesta Llei estableix que "l'obligat que sigui part en una actuació o procediment tributari pot obtenir a càrrec seu còpia dels documents que figurin a l'expedient, llevat que afectin interessos de tercers o la intimitat d'altres persones o que així ho disposi la normativa vigent", i l'article 99.5 reconeix també el dret de l'obligat tributari a accedir als documents que formin part d'un expedient conclòs que constin en els arxius administratius.

Els documents als que la persona reclamant sol·licita accés formen part de procediments en els quals té la condició d'obligat tributari i no hi ha dubte que la seva pretensió s'empara en els esmentats articles 34 i 99 LGT. D'altra banda, el caràcter reservat de la informació tributària que posa de manifest l'informe municipal, i previst, entre d'altres, als articles 34.1.i i 95 LGT, no pot impedir l'accés d'una persona interessada als documents del procediment que li afecta, sempre que, com tot sembla indicar que és el cas que ens ocupa, aquests documents no afectin a terceres persones.

És procedent concloure, en conseqüència, el reconeixement del dret de la persona reclamant a obtenir la informació demanada a les seves dues sol·licituds indicades a l'antecedent 2.

3. Valoració sobre si la informació sol·licitada ha estat ja facilitada a la persona reclamant

Sembla que es pot deduir d'algunes observacions de l'informe municipal que la informació sol·licitada per la persona reclamant ja podria haver-li estat facilitada per l'IMH.

D'una banda, l'informe esmentat assenyala que la resolució del Gerent de l'IMH de 7 de setembre de 2016 (notificada a finals de desembre del mateix any) ja li hauria facilitat còpia dels justificants de recepció de les notificacions dels actes dictats en el procediment de recaptació en fase executiva; el fet que la persona reclamant presenti una sol·licitud el 25 de gener de 2017 demanant aclariments sobre aquesta resolució posa de manifest la recepció d'aquesta, precisament en les mateixes dates en què va formular aquesta Reclamació. Si es confirmessin aquests fets, seria desitjable que la persona reclamant dirigís la seva Reclamació a l'obtenció de la informació sol·licitada no facilitada per l'IMH, doncs reclamar documents ja facilitats per l'Administració podria ser considerada una actitud abusiva en absolut emparada per la legislació de transparència.

D'altra banda, l'informe municipal també revela que en la seva resposta a la sol·licitud de la persona reclamant de 25 de gener de 2017, que s'estaria elaborant en el moment de redactar l'informe i podria estar conclosa en el moment de notificar aquesta Resolució, preveu facilitar-li una "completa resposta estimatòria de les dades i documents sol·licitats". Si fos així, la present Resolució podria esdevenir sense efectes pràctics. En tot cas, caldrà remetre's a la fase d'execució d'aquesta per resoldre les qüestions eventuals que puguin suscitar-se sobre si el dret d'accés reconegut a la informació ha estat efectivament satisfet.

4. *Seguiment de l'execució*

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió [GAIP] les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el previst per l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen pel cas d'incompliment.

5. *Publicitat de les resolucions de la GAIP*

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 21 de març de 2017, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 31/2017 i declarar el dret de la persona reclamant a que l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona li lliuri còpia de tots els documents que integren els dos expedients

d'embargament que li afecten, d'acord amb la informació demanada per les seves sol·licituds de 30 de març i d'11 de juliol de 2016, inclosos en tot cas els actes i altres actuacions administratives i la documentació acreditativa de les notificacions.

2. Requerir a l'IMH perquè lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat anterior, que encara no li hagi estat lliurada, en el termini de deu dies des de la notificació de la present resolució i perquè tot seguit n'informi a la GAIP.
3. Convidar a la persona reclamant a comunicar a la GAIP qualsevol incidència que sorgeixi en l'execució de la present resolució i que pugui perjudicar els seus drets i interessos.
4. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 31/2017 i disposar la publicació de la present resolució al web de la GAIP.

Barcelona, 21 de març de 2017

Elisabet Samarra i Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.